

מתוק מדבש

כניסת השבת – 16.37
יציאת השבת – 17.47
רבנו תם (גז דקות זמניות) - 18.12
(אופק חדרה)

שנה עשירית - גיליון 381
פרשה בשלח חשפ"ד

יום שישי בשעה 15.37 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
עיצור חי פאתר קול תלפזן'

שבת קודש 15.00 - שיעור. 16.00 - מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
הרכיב הפאקט פסט ה'!

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפתת אחים' אפעת אולפז
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

כל המחלה... לא אשים עליך כי אני ה' רופאך (טו', כו')
סיפר הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א (הובא בעלון 'דבר המלך'): אחד מידידי, שפעם חלתה אשתו והסתבכה בנייתוח מסובך. מן השמים נזדמן לו רופא 'עם לב' שטיפל באשתו והצליח ב"ה להתגבר על הסכנה שריחפה עליה. בשלב מסוים נתבקש הבעל להיכנס לרופא לשם כמה הנחיות בטיפול אשתו, ובדרכו חשב, כיצד אביע תודתי לרופא? כיהודי מאמין אני יודע שכל הצלחתו היא רק בעזרת ה', אולם אם אומר לו כך הוא עלול להיפגע... והנה, בעודו שוקל כיצד יטעים את דיבורו, החל הוא במילות הכרת תודה לרופא, ולהפתעתו עצרהו הרופא: 'אתה יהודי מאמין, נכון? אם כן, תן תודה לאלוקיך! הניתוח של אשתך היה מדי מסובך פסילי להודות לי, הייתה כאן רק יד ה'.

ומספר לי אותו הבעל: בוש ונכלם עד עומק נשמת, עם נקיפת מצפון נוראה עזבתי את אותו רופא, בחושבי: 'ריבוננו של עולם, מילים אלו היה צריך הרופא לומר לי?! רופא חילוני, ממנו הייתי צריך לשמוע דברי אמונה שעליהם משתדל אני כל ימי?!' מתוק מדבש!

וישבתו העם ביום השביעי (טז', ל')
הרב מרדכי הכהן מלאכי שליט"א הביא את המעשה הבא (הובא ב'דרשו'):
מספר ידידי הר"ר נ. כהן שליט"א: אני מתגורר בביתר בכניסה לעיר. בערב שבת שבת לביתי מהמקווה הממוקם במרחק של כעשר דקות הליכה מביתי. כשנכנסתי הביתה, שמתי לב שהוועסט שלי איננו, הוא נשאר במקווה. לרגע נלחצתי, בוועסט נמצא הכרטיס אשראי שלי, השעון שקיבלתי לחתונה, ועוד כמה וכמה מסמכים חשובים. מבט חטוף בשעון הבהיר לי שאם ארצה לשוב כעת למקווה לבקש את אבידתי, אנחנו ניכנס לשבת בבהילות ובלחץ, ואף אאלץ לאחר לתפילת קבלת שבת. התחזקתי, ואמרתי לזוגתי שתחיה: 'אנחנו ניכנס לשבת בכבוד ובנחת, ובעזרת השם במוצאי שבת ננסה לחפש את האבדה, ובזכות השבת ה' יעזרנו שלא נינזק!' זוגתי הצטרפה לדברי, באמונה תמימה, וכך התכווננו לשבת מתוך רוגע ונחת.

והנה, כשיצאתי מהבית ללכת לבית הכנסת, מצאתי את הוועסט על ידית הדלת מבחוץ! אפשר לספור על האצבעות את מספר האנשים בביתר אשר יודעים את שמי, המקווה מרוחק מביתי, הסבירות שמישהו ימצא את הוועסט ויזהה אותי כבעליה ואף ידע היכן אני מתגורר, פשוט לא קיימת! אבל השבת לא מאחרת מלשלם למי שמכבד אותה!
לפקראת שמת לכו ונלככה כי היא מקור הברכה'

ויסע מלאך האלקים (יד, יט)
מדוע השתמשה התורה בלשון דין - אלקים ולא בלשון רחמים - ה'? מתרץ ה'אזנים לתורה': בני ישראל היו נתונים בסכנה בשעה שרדפו המצרים אחריהם, ומדוע? מפני קטרוגה של מדת הדין שאמרה: הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה. אז מדוע ירחם ה' דווקא על היהודים? אך הפסוק בקהלת (ג', טו) אומר: 'והאלוקים יבקש את הנרדף'. וזה אפילו כאשר צדיק רודף את הרשע, ה' מציל את הרשע משום שהוא נרדף. לכן נכתב 'ויסע מלאך האלוקים' - זה אותו אחד שנאמר בו 'והאלקים יבקש את הנרדף'. ולכן אפילו שעם ישראל לא היו ראויים הם זכו לישועה בהיותם נרדפים. מתוק מדבש.

ופצונו 'אויבים' מילתא דפד'חומא:
צרכי, אמריקאי וישראלאי עלא מלכוס. פתאום קרתה תקלה במלכוס והט היו צרכים מלכוס. אפיל היו רק שני מלכוסים. לקח הצרכי מלכוס ואמר 'הצרכים הכי חשובים לצורכ' וקפץ. הישראלאי התחיל להתפוס מלכוס. למה אתה צוחק? סאל האמריקאי והישראלאי צונה: 'הצרכי לקח את הטק שניה'

יורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים (טו', כה')
מובא בגמרא (פסחים לט') כי העץ שהקב"ה ביקש ממשה להשליך אל תוך המים המרים, נקרא בשם 'הרדוף', שטעמו מר כלענה. והנה, אירע כאן נס כפול, כי מלבד שהמים הפכו ממרים למתוקים, היה נס נוסף, שדווקא מעץ שאין מר ממנו המים נהפכו למתוקים. הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (פניני עין חמד) לומד מכאן יסוד נפלא לחינו: בידו של הקב"ה לחולל פלאות גם אם הדבר נראה לנו כפרדוקס והיפך ההיגיון האנושי הפשוט. חייבים להאמין גם במצבים שבהם השכל האנושי נואש ולא מוצא שום מזון ופתרון. לא פעם האדם מרגיש שהוא נקלע לדרך ללא מוצא. בהתאם להבנה האנושית לא נראית שום תקווה באופק. עלינו להאמין כי לבורא עולם פתרונים. אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים. מתוק מדבש!

מלכה ופלאה
בספר 'עיוני הלכות' (חלק ב' עמוד שע"ב - הובא בעלון 'דבר המלך') במכתב הסכמת רבי אלחנן הלפרין זצ"ל, כתב ששמע מחכמי הספרדים בירושלים את הסגולה הבאה:
כף המקפיד עלא דגמר לאחר שיוא אמת הכיסא דגנוסל ידיו וכן ליוסל ט' פצמים לסירוסין על ידיו וינלל מוהשמעאלים ימ"ע.

ויאמינו בה' (יד, לא)

נפתח בסיפור מופלא ומדהים (אור לישרים - הובא בדרשו): בקרית אתא מתגורר יהודי תלמיד חכם, שמעביר שיעור בדף היומי בבית כלא בצפון הארץ, וכך הוא סיפר: באחד מחודשי החורף, בשעות הערב אני מתחיל את השיעור. פתאום אני מבחין ש'פנים חדשות' הגיעו לכאן. יהודי עם זקן לבן כבן שישים, לבוש ב'פיג'מה' של בית הסוהר, ואני בצורה עדינה שואל אותו: 'מה לכהן בבית האסורים?' זאת אומרת 'מה אתה עושה פה?!' וכך סיפר לי אותו יהודי: בוקר אחד אני עומד לצאת עם הרכב מהקריות לחיפה. לפתע אני מבחין בשני נערים מגולחי ראש. שאלתי אותם: 'אפשר לעזור לכם?' 'לאן אתה מגיע?' הם שאלו אותי. 'לחיפה' עניתי. הם התלהבו ואמרו 'אנחנו בדיוק צריכים להגיע לחיפה, אפשר טרמפ?' 'בשמחה' עניתי והם עלו. היה להם תיק גדול, פתחתי את תא המטען והם הניחו שם את התיק. והנה, כשהגעתי לצומת הצ'ק פוסט, עצרו אותי ארבע ניידות משטרה, הם חסמו את כל הצומת. לא הבנתי מה קרה, חשבתי לעצמי: אם עשיתי עבירת תנועה - צריך להתייחס אלי כמו מחבל מהחמאס? השוטר פתח את דלת רכבי, הוא שם לי אזיקים על הידיים וגם לשני הנערים מאחורה. אמרתי לשוטרים 'רק תסבירו לי מה קרה?' 'את זה תשמע במשטרת חיפה, לא פה!'. נכנסנו לניידת ולקחו אותנו לשם לחדר החקירות. שם שוב שאלתי אותם רק תסבירו לי מה קרה, מה חטאתי, מה עוויית. אמרו לי השוטרים 'שני החבר'ה האלה שלקחת הם במעקב של המשטרה כבר חצי שנה. אלה גנבים עם דיפלומה, הם עושים הרבה בלאגן באזור הקריות ובחיפה, וגם הלילה הם גנבו אופנוע ובתיק הגדול שנמצא ברכב שלך יש תכשיטי זהב, כלי כסף ומכשירים אלקטרוניים יקרים שנגנבו.'

'מה אני קשור לכל הסיפור הזה?' שאלתי את השוטרים. 'אתה סייען, אתה מסייע לדבר עבירה' ענו לי השוטרים. 'אני??? בסך הכל נתתי להם טרמפ, הם ביקשו ממני ועשיתי טובה, מה לי ולגניבות? מה אתם רוצים ממני?' הזדקקתי. 'כל הסייענים אומרים ככה אפשר להשמיע לך הקלטות של כולם. אם תצליח לשכנע את השופט, למה לא, אדרבה' ענו השוטרים.

אני עומד למשפט ושוב אני חוזר על הדברים, שבסך הכל עשיתי טרמפ תמים, עשיתי חסד ואני לא יודע מה רוצים ממני. אומר לי השופט: זה שאתה השתכנעת - זה יפה מאוד, עכשיו אתה צריך לשכנע גם אותי. מי אמר שזה נכון מה שאתה אומר? זה לא כל כך מריח טוב, וגם לא נשמע טוב שבדיוק נתת להם טרמפ'. בקיצור, לא הצלחתי לשכנע את השופט וזרקו אותי לכלא לחצי שנה.

שמו אותי עם כל הפרחחים והגנבים, אנשים ירודים, ואני כל היום שומע מילים מזעזעות שהאוזן לא יכולה לשמוע. בלילה, מתחת לשמיכה אני פשוט בוכה לקדוש ברוך הוא: 'ריבונו של עולם, זה שקיבלתי גלות, בית סוהר אני מקבל

באהבה, אבל למה אני צריך לשמוע את כל המילים המזעזעות הללו? למה אני צריך להיות במחיצתם של אנשים זולים כאלה? אני לא רוצה לפגוע ביראת שמים שלי, ריבונו של עולם, תוציא אותי מכאן. והנה, הקדוש ברוך הוא זרק לי כזאת הברקה בראש. באחד הביקורים אמרתי לאשתי: 'יש לי להיות פה הרבה זמן, אולי תביאי לי ספר של 'עזרה ראשונה'? בינתיים אני אלמד לעשות 'עזרה ראשונה'. קראתי שם על מצב של אירוע לבבי. ידעתי בעל פה את כל הסימנים, הזעת יתר וקוצר נשימה וכו', והחלטתי שאני מביים אירוע לבבי. חזרתי על הדברים, תרגלתי כמה וכמה פעמים את הסימנים בלי שאף אחד ראה, החלטתי ערב אחד שאני 'מתמוטט' לעיני כל ישראל, דאגתי להיות בהזעת יתר, תרגלתי קוצר נשימה ובאמת זה עבר והיה נראה לכולם כמו אירוע לבבי.

הבהילו אמבולנס ולקחו אותי לבית החולים 'רמב"ם' עשו לי בדיקות א.ק.ג. והכל דווקא יצא תקין לחלוטין. אבל אי אפשר לפטור בלא כלום יהודי בן שישים... ולכן החליטו לעשות לי גם 'אקו לב'. הם סיימו את הבדיקה והרופא הסתכל עלי במבט חמור סבר ואמר לי: 'תקשיב יקירי, אתה הרגע נכנס לצינתור' הייתי בהלם, ואכן עשו לי צינתור לראות את כל מערך כלי הדם ותפקודם. לאחר הצינתור הגיע אלי הפרופסור ואמר לי: 'אדוני, או שאתה חותם או שאתה לא חותם, אבל אתה הרגע נכנס לניתוח חירום, ניתוח מעקפים.'

כאן כבר לא הייתה לי ברירה. 'אין לי כלום' אני אומר לרופא. 'אדוני', אומר לי הפרופסור, 'אנו מסתכלים לפי התוצאות, לפי הבדיקות אתה הרגע נכנס לניתוח לב'. עשיתי ניתוח מעקפים. אחרי שהתאוששתי, הגיע אלי המנתח ואמר לי: 'תקשיב, בשבת תביא 'קידוש' לבית הכנסת קיבלת מהקדוש ברוך הוא את החיים במתנה. היית עם אוטם שריר הלב תשעים ושמונה אחוז סתימה, אם חס וחלילה היית מחכה עוד יום יומיים, שבוע שבועיים, היית חוטף דום לב ואף אחד לא היה מבין מה קרה. הקדוש ברוך הוא לא רצה לתת לך אפילו אירוע לב קל, הוא פשוט הציל אותך.'

סיים אותו יהודי את סיפורו ואמר למגיד שיעור, חשבתי לעצמי: 'ריבונו של עולם, מה זרקת אותי עם כל הפרחחים והגנבים האלה שמנבלים את הפה? את זה אני צריך לשמוע? את זה אני צריך לראות? מה קורה פה?! אבל למעשה הקדוש ברוך הוא נתן לי את החיים במתנה. אפילו לא היה לי התקף לב קל, בכדי שאני אבין שאני חולה לב, כן, קיבלתי את החיים במתנה!'

אחים יקרים: הקב"ה אומר 'לא מחשבותיי מחשבותיכם' אנחנו לא מבינים איך ה' מנהיג את העולם ולמה קורה כל דבר? אבל בסוף התמונה תתבהר ונראה שכל מה שעבר עלינו היה פשוט לטובה

אסופת סיפורים ורציון - רציון וסיפור מחלק

ה' יזכנו, אמן! שבת שלום ומבורך!

לענין: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
מורי חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל
יחזקאל מיצלאוי בן רחל ז"ל / מימון ספירו בן מוזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעמייה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: מכלוף מיכאל בן לואיז - רפוי"ש / דקל מלכה - להצלחה
עופרי בת רחל - להצלחה / סוזן בת ימנה - רפוי"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולח - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפוי"ש / אהרון בן מסעודה - רפוי"ש